

forbi et andet Farvandslodseris Station, saa skal det Lodseri, hvis Lods har lodset forbi det andet Lodseris Station, tilbagebetale dette Lodseri 50 pCt. af Lodspengene for Strækningen fra den forbilodsede Station indtil Lodsnings Endepunkt. Denne Bestemmelse synes mig kort og koncist affattet. I de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er der gjort Rede for, hvorledes den økonomiske Virkning af denne Ordning vilde have været i Normalaaret 1913, og det fremgaar deraf, at denne Ordning vilde i Sammenligning med den da indførte forsøgsvisse Ordning have gavnet Helsingør Lodseri med ca. 1,600 Kr. og Nyborg Lodseri med ca. 400 Kr. og altsaa betinge en tilsvarende Reduktion i Indtægterne for Frederikshavn og Hirtsholmens Lodseri. Men det anføres i Bemærkningerne, at der derved ikke vilde være begaaet nogen Uretfærdighed overfor det sidstnævnte Lodseri, fordi de dér ansatte 9 Lodser har et Tillæg af 480 Kr., hvad deres Kolleger ved de andre Farvandslodserier ikke har. I Folketinget har man imidlertid foretrukket at vende tilbage til den Ordning, som blev indført ved Loven af 8. Juni 1912. Man hævder nemlig, den har virket for kort, saaledes at man ikke med Sikkerhed af de indvundne Resultater kan dømme om, hvorledes dette Forhold bør ordnes. Derfor er man blevet enig om at prøve denne Bestemmelse endnu i tre Aar og i tre Aar, hvor den kan virke effektivt, idet den for Øjeblikket er suspenderet. Nu er det rigtigt nok, at man ikke med Sikkerhed paa Grundlag af de indvundne Erfaringer kan dømme om, hvorledes Bestemmelsen kan revideres, men jeg vil dog gerne have Lov til her at understrege den Kendsgerning, at da Loven blev suspenderet den 30. September 1914 paa Grund af den da indtraadte Krigssituation, havde man omtrent gennemløbet hele Forsøgsperioden, idet det var Meningen, at Loven skulde revideres til Januar 1915. Maaske har Loven ikke været effektiv efter 1. August 1914, da Krigssituationen indtraadte, men saa var den dog i alt Fald prøvet i 2 Aar og 1 Maaned, og da det var Hensigten ved Vedtagelsen af Loven, at den skulde prøves i 2½ Aar, inden den skulde revideres, og man fra alle Sider er enig om, at den har virket utilfredsstillende, saa forekommer det mig, at den Omstændighed, at man ikke paa Grundlag af de indvundne Erfaringer med Sikkerhed kan sige, hvordan den nye Ordning skal være, ikke behøver at foranledige, at man vender tilbage til den hidtil fulgte Ordning, der jo egentlig har aflagt Vidnesbyrd om, hvorledes Ordningen ikke skal være, og det fore-

kommer mig, at man kan bruge en Forsøgsperiode bedre, end her tilsigtes, idet man vil genoptage et Forsøg, som har vist sig uhenigtsmæssigt. Det forekommer mig unægtelig, at man vilde have staaet sig ved den af den højtærede Minister foreslaaede Ordning, som dog har Mulighed for at vise sig brugbar, hvilket den nu prøvede Ordning ikke har. Her er vist et af de forholdsvis faa Punkter i Lovforslaget, som turde tiltrænge nærmere Overvejelse i et Udvalg. Det er jo imidlertid muligt, at man, alt vel overvejet, kommer til det Resultat, at man bør akkviescere ved den Ordning, der er vedtaget i Folketinget.

Hvad angaar Pensionsspørgsmaalet, tilsigter den nu foreslaaede Ordning at lade Pensioneringen af Lodspersonalet bestride af en fælles Pensionskasse og saaledes, at Pensionen afpasses efter den paagældendes Tjenestetid og hans Gennemsnitsfortjeneste i de sidste 10 Aar. I § 46 hedder det, at ogsaa den Lods falder ind under Pensionering, som under Udførelsen af sin Tjeneste er kommet saaledes til Skade, at han ikke kan genoptage Lodsnings. Det fremgaar altsaa heraf, at ogsaa den Invaliditet, som normalt dækkes ved Ulykkesforsikring, falder ind under Pensionskassens Omraade og her rejser der sig, synes det mig, et Spørgsmaal, om det er rigtigt, — forudsat, at det er tilsigtet —, at Pensionskassen selv skal bære denne Invaliditet. I saa Henseende skal jeg tillade mig at minde om, at ved Anordningen af 11. Februar 1908 blev der aabnet Adgang for Lodserne til at blive ulykkesforsikret, i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i Ulykkesforsikringsloven for Sømand af 3. Marts 1906, blandt hvis Bestemmelser jo ogsaa findes den, at Ulykkesforsikringen tilvejebringes ved Erlæggelse af en Præmie af 5 Kr. for hver. Jeg vilde finde det naturligt, om Pensionskassen overførte Risikoen for Ulykkesforsikring til denne fælles Ulykkesforsikring, og jeg antager ogsaa, at dette er Hensigten, men jeg har ikke i Reglementet for Pensionskassen kunnet faa Øje paa hertil sigtende Bestemmelser. Den fælles Pensionskasse, der jo i hvert Fald foreløbig ikke skal omfatte Sundlodserierne, begynder med en Kapital af ca. 350,000 Kr., og man gaar ud fra, at Kassens økonomiske Stilling vil være sikret ved, at der indbetales som Præmie 8 pCt. af Lodsfortjenester under 1,000 Kr. med et Tillæg af 0,15 pCt. for hvert Hundrede Kroner, hvormed Fortjenesten overstiger dette Beløb. Hertil kommer saa et Statstilskud af ikke under Halvdelen af Lodseriernes procentiske Bidrag, et Tilskud, som er anslaaet til 30,000